

Spørgsmaal. I det hele taget kunde der maasse være Grund til at overveje, hvorvidt der ikke ved denne Lejlighed burde gøres en Begyndelse med at sikre sig Vurderingsmænd, som staa ganske uafhængige af de Institutioner, hvortil de ere knyttede. Jeg tror, at det vilde være godt, om vi kom til en forandret Maade for Vurderingsmænds Udnævnelse, ikke blot paa dette, men ogsaa paa andre Omraader, hvor der er Tale om at ansætte Værdier paa faste Ejendomme, Maskiner og undertiden ogsaa paa Løsøre. — Jeg skal ikke efter den nøjagtige Udvikling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har givet om de Forandringer, som ere foregaaede med Loven, siden den sidst var i Folketinget, komme nærmere ind paa den større eller mindre Betryggelse i de foreslaaede Bestemmelser i Forhold til, hvad Folketinget foreslog sidste Gang. Jeg tror dog, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds er enig med mig i, at endogaa bortset fra det nu til Grund lagte ny Princip for den industrielle Ejendoms hele Værdisættelse, maa de Bestemmelser, som Landstinget har sat ind i Lovforslaget, siges at forhøje Sikkerheden for Kasseobligationsejerne i en ikke uvæsentlig Grad, efterhjem 2 pCt. aarlig henlægges til Reserve- og Amortisationsfonden, og Garantifondens Størrelse, der endog fra Begyndelsen af skal være 10 pCt. af de meddelte Laan, er jo vistnok i særlig Grad betryggende, i alt Fald have vi ikke noget Sidestykke til denne Bestemmelse ved nogen anden lignende Forening eller Institution, som hejler til Offentlighedens Tillid. Med Hensyn til Enkelthederne i Loven finder jeg rigtig nok, at Lovforslagets Titel er temmelig gyselig: „Forlag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Gjere af industrielle og dermed i Klasse staaende Ejendomme“ er jo en temmelig slem Titel for en Lov. Jeg synes, at „Forlag til Lov om Betingelser for Begunstigelser for en Kreditforening for industrielle Ejendomme“ var fortere og bedre. De Ord „og dermed i Klasse staaende“ behøves ganske sikkert ikke, da de findes i § 1, og i det hele vil jo den Titel „Lov om Betingelser for Begunstigelser til en Kreditforening“ netop angive det, som Landstinget i Modsetning til Regeringen har ønsket, at denne Lov skal være Udtryk for. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har med Hætte gjort opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 1 a er en Modsigelse i den Betsus, at Foreningen ikke træder i Virksomhed, forinden det er godtgjort, at Laansøgere have erklæret at ville modtage

bevilgede Laan til et Beløb af mindst 1½ Million Kr. Det er jo et Punkt, som er vanskeligt at affatte; mulig kunde man sige, at Foreningen ikke skal være berettiget til at udstede Kasseobligationer; forinden Laansøgerne have erklæret at ville modtage antagne Laan til det anførte Beløb. At Lovforslaget fastsætter nævnte Minimum af det samlede Beløb, hvormed Foreningen kan begynde, paa samme Tid som det overlades til Indenrigsministerens Skøn at fastsætte Antallet af de Pantter, hvormed der kan begyndes, finder jeg ikke fuldt logisk. Vil man overlade Indenrigsministeriet Afgørelsen af, hvorvidt et passende Antal Pantter er til Stede, skulde jeg ikke have noget imod ogsaa at overlade det Afgørelsen af, hvorvidt en passende samlet Sum er tegnet; men vil man ikke det, forekommer det mig, at man hellere maatte udtale, hvad man forstaar ved et „passende“ Antal Pantter, saa meget mere som der er givet Udgang til at bevilge et saa stort Laan som 200,000 Kr. paa et enkelt Pant i denne Kreditforening; saa at der altsaa kunde tænkes den Mulighed, at 7—8 Laan a 200,000 Kr., som jo tilsammen vilde beløbe sig til de 1½ Mill. Kr., blev forlangte, hvorefter Ministeriet, hvis det skønnede, at det var et passende Antal Pantter, hvad Ministeriet dog næppe vilde gøre, kunde lade Foreningen træde i Virksomhed med 7—8 Pantter. Hvad angaar selve Beløbet af 200,000 Kr., er det jo gaet over i Landstingets Forslag uforandret fra Regeringens Forslag, men det hvilede i det sidstnævnte Forslag paa en ganske anden Forudsætning, nemlig at der turde tages Hensyn til den individuelle Fabrikdrift, der fandt Sted i den paagældende Ejendom, medens derimod, som gentagende omtalt, det her foreliggende Lovforslag gaar i den modsatte Retning, og da der ikke maa ublaanes mere end Halvdelen af den Værdi, hvortil Vurderingsmændene komme, tror jeg rigtig nok, at de Tilfælde, hvor en Fabrik e. l. kan vurderes til over 400,000 Kr. efter de Bestemmelser, der staa i dette Lovforslag, ville fine tælles paa Fingrene, om ikke paa den ene Haand saa dog paa begge Hænder. Der er vistnok Anledning til, naar man nu forandrer Princip for Loven, saaledes som det er, da ogsaa at forandre dette Beløb eller maasse endog lade det hele udgaa; thi, som sagt, en Begrænsning af 200,000 Kr. er under disse Forhold nærmest ensbetydende med, at Halvdelen af et hvilket som helst Vurderingsbeløb kan indtegnes. At Kasseobligationerne maa udfærdiges endog lydende paa et saa ringe Beløb som 100 Kr., er en Bestemmelse, som staar i en ret